

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Beliczey-utca 11. szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 4 ft. — Félévre . . . 2 ft.
Negyedévre . . . 1 ft. — Egyes szám . 8 kr.
MEGJELEN HETENKINT EGYSZER VASÁRNAP.

Kiadóhivatal:
Beliczey-utca 11. szám. (saját ház), hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
BÉLYEGDIJ MINDEN HIRDETÉSÉRT 30 KRAJCAR.

A kis lutri.

Az osztrák magyar monarchia manapság az összes jogállamok közt ugyszólván egyedül vindikálja magának azt a kétes dicsőséget, hogy megadóztatja a szellemi korlátoltságot és a szegénységet. Megadóztatja; igaz, nem kivételi bizottságok vagy adóívek útján, sőt végrehajtóra sincsen szüksége. Elvégzi ezt a tisztet a csábító a játékszennvedély; erre épít a kincstár, hogy az adózók heterként kétszer önként és tüstén beálljanak. Mindössze nem kell egyebet tenni érte, mint a befizetett összegről „riskontó” néven egy piczike nyugtát kiállítani, no meg bizonyos c-alhatatlan szisztéma szerint csalétkül egy kis jutalmat szétosztani. Időközönként, ha valamely pápa, főpap, király, vagy herceg felköltözik a mennyországba, jutalomképen nagyobb összeget is lehet közforgalomba hozni, nagyon jó reklamez és a mellett ingyenes, mert a kiosztott pénz megtérül kamatostul, bőven. Ilyformán egész realisan lehet felvenni bizonyos számú milliókat a költségvetésbe, azt a kis szépséghibát pedig, melyben a „kis lutri” czimlet erkölcsi tekintetben szenved, könnyen ki lehet reperelni, ha annál erősebben üldözzük a többi hazardjátékost, már t. i. azt, a ki nem főuri kaszinóban gusztálja a kártyát.

Igaz, hogy a gabonakereskedő vagy vigécz ki a kávéházban kellő „vorpasz” és „czupasz” mellett „blatra” és „blindre” kockáztat néhány forintot, játéktársaival egyforma fegyverekkel küzd, valamint a betét és a nyereség közötti arány ellen sem emelhető kifogás. A roulette is minden hirhedsége daczára, korrekt és becsüle-

tes, a mennyiben a bank nyiltan bevallja; átlag minden harminczhetedik tételre én tartok igényt, kezelési költségeim megtérítése fejében, de ettől eltekintve oly arányban fizetem ki a nyereséget a „kis lutri” nem elégszik meg a polgári haszonnal. Ha összehasonlítjuk az arányt a nyereség esélyei és a nyereség összege közt; azt tapasztaljuk, hogy az állami játékbank erkölcsrontó üzelmében még uszoras fogalmak szerint is túl magas alkuszdíjat foglal le. Ugy az extratónál a betett összeg 18 kedvezőtlen eset ellenében csak 14-szeresen lesz visszafizetve; ambónál 400-szor helyett csak 240-szer, ternónál pedig 35200-szor helyett csak 4800-szor. Utóbbi esetben tehát 7-5-szer kedvezőtlenebb. Mit szólunk egy játékoshoz ki a „ronget noir”-ban azt kívánna, hogy a pointeur fizés-en 75 forintot, ha tíz forintot nyerni akar. Nagy Katalin orosz czárnőnek teljesen igaza volt, mikor a kis lutrit nagy hunczfutságnak nevezte el.

Harcoltak is Európaszerte a kis lutri ellen, Nagy Katalin ideje, sőt régebbi századok óta és nem sikertelenül, mert immáron majdnem mindenütt eltörölték a kis lutrit. Csakis Ausztria és Magyarország pénzügyminiszterei kapnak azon a kedvező alkalmon, hogy mindegyik a kis lutri eltörölését ahhoz kötheti, hogy a monarchia másik felében is szüntessék be. A magyar pénzügyminiszter azzal érvel, hogy lehetetlen a lottót megszüntetni, míg az Ausztriában létezik, viszont az osztrák pénzügyminiszter a magyart használja bünbakul.

Igy marad évről-évre tovább biztosítva annak a szegyenletes intézménynek létezése, mely kut-

forrása annyi bűnnek, okozója annyi nyomornak. És az államkincstár csak vigan tovább hizik a vén asszony összekoldult filléreire, a hűtlen sáfár által sikkasztott pénzen; mit bánják, milyen eredete van a számokra rakott pénznek, hisz „non” clet, nem büzlik. Mit törődik a kincstár a forrászennyes voltával, melyből oly jövedelmet merit, miért tulajdonkép pirulni kellene a pénzügyminiszter arczának.

Igenis, pirulni, és pedig nemcsak azért, hogy nincs elegendő erkölcsi bátorsága, végét vetni annak a piszkos üzletnek, mely a tudatlanságon és a nyereszkedési vágyon táplálkozik, rutul megcsalván mindazokat, kiket csabos ígéreteivel magához édesít. Mert az oktan, ki esetleg a szájjától elvont fillérett hűségesen odaviszi a lottógyűjtődébe, ritkán kap pénzeért mást, mint hiu légvárt, egészségtelen ábrándképet, mely a huzás napján ködként szétfoszik. És ha véletlenül kedvez neki a szerencse és megüti a sóvárogva várt ternót, akkor is balszillagzat erőt vesz rajta és amellet hogy könnyelművé, tékozlóvá tette csak hajja őt, hogy apránként vigye vissza a nyert összeget s ráadásul még annyit, a mennyit anyagi jóléte, tán becsülete árán megszerezhet. A telhetetlen moloch pedig fölfal mindent s ha a kifosztott áldozat a nyomor és a bűnbánat elől az öngyilkosságba menekül, a lottóigazgató urak nem érznek lelki furdalást, ha csak a tényleges bevétel nem maradt mögötte a költségvetési előirányzatnak. Csak hadd gyarapodjék a bűnkronika, népesedjenek a börtönök, mit nyom az a mellett, hogy a budget néhány millióval kedvezőbb!

Pedig, valjon nem volna-e okosabb a lottó

SZARVAS ÉS VIDÉKE TÁRCZÁJA.

A bolond művész.

Budán találkoztam vele tegelőszér, egy kávéházban. Mikor belépett rongyosan, kopottan egy 3 huros piszkos hegedűvel a hóna alatt, azt mondta egyik barátom itt jön a „bolond művész.”

Karcsu szép alak volt. Abban a rongyos foltos ruhában úgy nézett ki, mint egy király, ha koldusnak öltözik. Tojásdad, fekete körszakállal és hosszú fekete hajjal, övezett arca, magas homloka mélyen fekvő szemei, egy homályba borult lángészt sejtettek.

A bolond művész a kávéház egyik zugában foglalt helyet. A kávéháztulajdonos oda ment hozzá és megszólította:

Isten hozta Antal! hát csak ellátogatott hozzánk is! De régen nem hallottam már játszani! No hanem először igyék valamit; hát mit parancsol kávét vagy théát?

Éhes vagyok, enni akarok! volt a rövid válasz.

A kávékülönféle hideg étkeket rakott a művész elé és hozzá bort. — Mikor vége volt a vacsorának a bolond művész szó nélkül vette a hegedűjét és ott székeben hátrátámaszkodva, fejét hátra vetve szeméit a plafondra meresztve elkezdett játszani.

Ábrándozott.

Es milyen játék volt az?!

Először lassan alig hullhatóan kezdte. Az a három

hur úgy sirt úgy bugott úgy panaszkodott! Beszélt egy egész elzüllött élet reménytelenségéről és nyomorúságáról, beszélt örületes szerelemről, csalódásról küzdelemről, éhségről, kinokról, melyeknek nevük miicsen és a melyeket csak érezni lehet és megőrizni tőlük.

A kávéház tömve volt vendégekkel, de mindannyian visszafojtott lélegzettel lesték a hegedű hangjait. A tekézők, a kártyázók félben hagyták játékaikat, hogy a hegedűnek egy hangját se veszítsék el.

Most a hegedű elkezdett örületes táncot járni. Ez már az örület tombolása volt. Már nem sirt, nem panaszkodott többé. Gunyolt, átkozódott, kaczagott, és kaczagott vele együtt gazdája is, hogy az embernek a háta borsódzott bele. Nincs az a pokoli kivibetetlen futam az a nyaktörő accord, amit el ne játszott volna.

Mikor befejezte játékát letette hegedűjét lehorasztá fejét és egy darabig maga elé bámult. Azután felállt, fogott egy tálcát és körüljárt gyűjteni; de mindössze négy asztalnál sem volt, hanem a gyűjtött néhány hatost beseperve, fogta hegedűjét és távozott.

Ez a tempója, mondá asztaltársam, játszik a mikor neki tetszik, azt a mit akar és addig a meddig kedve tartja. Ha üresek a zsebei gyűjt néhány hatost, de nem többet, mint a mennyi neki egy napra kell. Ha valamijó embere megkéri és hizeleg neki, hogy milyen gyönyörűen játszik, akkor mosolyogva veszi a hegedűjét, büszkén megnézi, forgatja kezeiben, megcsókolja és játszik, de ilyen alkalommal soha sem fogad el pénzt. Ismerősei tudják ezt és észrevétlenül csempésznek a zsebébe egy-egy bankót.

De kicsoda tulajdonképen ez az ember? Mi volt ő, és mitől züllött el aunyira?

Annak nagyon szomorú története van. Ő jómódu szegzárdi szülőktől származik. Atyja már gyermekkorában felfedezte benne a zenei képességet és kiképezette a hegedű-játékban. Bécsben végezte a conservatoriumot kitünő sikerrel és több első díjat nyerve. Tanárai fényes jövődöt jósoltak neki. Bécsből hazament, hogy kipihenje magát és azután hangverseny körútra keljen. Itt megismerkedett egy zsidó leánnyal. Megszerette és meg akarta kérni a kezét. Szerelme oly forró volt, hogy kész let volna érte áttérni a zsidó hitre. Szülei elleneztek és kitagadással fenyegették, de a leány gazdag szülei sem akartak a dologról hallani miután a leány kezét e y fiatal jómódu kereskedő kérte meg. Az akadályok elháríthatatlanok voltak.

Az esküvőre és lakodalomra a művész is kapott meghívást. Mennél közelebb jött a végzetes nap, annál komorabb és szótlanabb lett.

A lakodalmas vacsora után valaki a vendégek közül felszólította az elmerengve ülő ifju művészt hogy játszon valamit. Az mentegetődzött és nem látszott hajlandónak a kérést teljesíteni. Ekkor kedvese a fiatal asszony fordult hozzá, halvány szép arczán mosoly vonult végig, mélyen iekintve a művész szeméi közé;

„Kérem csak egy darabot . . . Hadd haljam még egyszer . . . talán utóljára . . .”

A fiatal embernek a a szíve összeszorult, ajkai rángatództak, holt halovány lett, azután vette a hegedűjét és elkezdte játszani Paganini boszorkánytánczát. A fiatal asszony boszorkánytánczát kísérette.

A vendégeknek a hátuk borsódzott az ördögös művészettel kicsalt hangok hallatára. Ilyen ördögös-

Főleg a raktári üzletre vonatkozó határozásokat érdeklőleg, az alapszabályok módosításaira nézve, továbbá a felügyelő bizottságnak 3 évre és a választmányának 1 évi időre való megválasztására nézve javaslatainkat a napirend illető pontjainál előterjesztendjük.

Kelt Szarvason 1897. január 26-ik napján tartott ülésünkben.

AZ IGAZGATÓSÁG:

SALACZ FERENCZ vezérigazgató.	RÉTHY SÁNDOR hely. vezérigazgató.
Dr. HAVIÁR GYULA igazg. tag.	KONTÚR JÓZSEF igazg. tag.
TEPLICZKY JÁNOS igazg. tag.	HUSZERL LIPÓT igazg. tag.
MELIS MÁTYÁS igazg. tag.	HAVAS MÓR titkár.

mint az igazgatósági ülés jegyzője.

A felügyelő bizottság jelentése: Tisztelt közgyűlés!

A t. közgyűlés megbízásából kifolyólag a Szarvasi Takarékpénztár ügykezelését az 1896-ik év folyamán minden irányban ellenőriztük. Az igazgatóság határozatait és intézkedéseit figyelemmel kísértük; a lehető legnagyobb részletességgel felülvizsgáltuk az igazgatóság által előzőleg megvizsgált 1896. évi zárszámadást és mérleget az összes vagyon és teherleltárakat az illető értékekkel, számlakönyvekkel és főkönyvvel összehasonlítván, rendet és pontosságot tapasztaltunk, és meggyőződöttünk arról, hogy a mérlegben kitüntetett összes értékek tényleg megegyeznek.

A felügyelőbizottság csatlakozik az igazgatóság január 26-iki ülésének — a 16,962 frt 34 kr. tiszta nyereség felosztására vonatkozó javaslatához, és azt, valamint az évi jelentést, egészben való elfogadásra, jóváhagyásra ajánlja.

Tisztelettel ajánljuk az igazgatóság részére, magunk részére pedig kérjük az 1896-ik üzletve vonatkozó felmentvényeket megadni, és miután 3 éves megbízásunk ideje lejárt, felügyelő bizottsági tisztünket ezennel a t. közgyűlés rendelkezésére visszabocsátjuk.

Szarvason, 1897. február 2-án.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

ÁCHIMÁDÁM f. ü. bizotts. elnök.	
KUTLIK ENDRE f. ü. biz. jegyző.	MOCSKÓNYI JÓZSEF f. ü. biz. tag.
MÁZOR JÓZSEF f. ü. biz. tag.	WALDNER IGNÁCZ f. ü. biz. tag.

HIREK.

— **Városi közgyűlés.** A február 3-án tartott képviselőtestületi ülés tárgyaira a következő határozatok hoztak:

Az ipararucsnak alá szükséges 200 □-öl területnek ingyenes átengedése a volt „Sas” fogadó területéből a képviselőtestület a következőképpen határozott: Az ipararucsnak helyét, miután a képviselő a Sas volt vendéglőt egészen átalakítani nem találta célszerűnek, az ugynevezett óvodai üres beltelket adta, oly feltétellel, hogyha az ipararu csarnok megszünnék az épület minden kárpótlás nélkül a község tulajdonába menjen át.

A 4-ik kerületi óvodául Szebegyinszky Mihály szarvasi lakostól megvett házra vonatkozó adásvételi szerződés megerősítésében. A község és Szebegyinszky Mihály szarvasi lakossal kötött szerződés elfogadtatván, a kérdéses ház és belteltek 1700 frtért megvételni határozatott.

A Deák-Ferencz-utcai kövezet meghosszabbításának ügye az ev. temető főbejáratáig miután Deák Ferencz utcából az ág. ev. temető felé menő kö-ut igen szükséges ezért a törvényhatósági bizottsághoz leendő felfolyamodás határozatott.

Békésvármegye törvényhatósági bizottságának 928 hg. 1896. számú határozata a községi rendőrség fizetésének felemelése tárgyában. A képviselőtestület megmaradván régi határozata mellett, a törvényhatósági bizottság határozatát megfelelően rendeli.

A Beliczey utnak a vasútig terjedőleg aszfalt járdával való ellátása, esetleg a Kossuth utca egy részének is aszfalt járdával ellátása ügyében készített tervezet bemutatása tárgyában az elől-

járóság tervezete elfogadtatván, az aszfalt járda és pedig a Beliczey uton a hídától a vasútig, egy a hídától az ág. ev. parochiáig, a régi ág. ev. templom és a Berger féle ház, a Fisbein féle ház és dr. Lengyel féle ház között elkészíttetni határozatott, az érdekelt háztulajdonosoknak 25% való hozzájárulásával.

Az 1896 évi községi számadások megvizsgálására bizottság kiküldése A múlt évi számadás megvizsgálására Kontur József elnöke alatt Lustyik János, Kondacs István, Tepliczki János, Csonka Pál, Melis György és Ribárszky Pál képviselők küldetnek ki.

— **A szarvasi izr. ifjúság** múlt hó 30-án az izr. négyelet javára, az Árpád szálloda disztermében fényesen sikerült táncmulatságot rendezett. A leányok közül ott voltak: Eszes Ilonka, Frisch Gizella, Buk nővérek, Stern nővérek, Wolfmann nővérek, Zúszholz nővérek, Horváth Annuska, Schwartz Jolán (Szentandrási), Tóth Bella (K. sz. t. Márton), Weinberger Berta, Weinberger Juliska, Meitner Vilma, Goldblatt Hanika, Horváth Ilona (Tóth-Komlós), Pollák Gizella stben. Asszonyok: Dr. Szemző Gyuláné, Dr. Déri Henrikné, Simkó Gyuláné, Huszerlné, Bárány Beláné, Wolf Gyuláné, Buk Adolfné, Scheiner Jozsefné, Schwarcz Mórné (Szt. András), Scheiner Jakabné, Horváth Doroszné, özv. Eszes Ferenczné, Seltmann Lipótné, Grosz Mórné, Méreyné, ifj. Tansz Mórné, stben. A táncestélyen a következők voltak szivsek felülzetni: Gróf Csáky Albinné 10 frt, özv. Lusztig Sámuelné 5 frt, dr. Reismann Adolf, 3 frt, Dr. Szemző Gyula, Dr. Déri Henrik, Reismann Simon, Medveczky József, Wolf Gyula 2—2 frt, Grimm Jakab 1 frt 50 kr. Robitsek Károly, Lukács Sándor, Mérey Berta, Tájber Gusztáv, Robitsek Soma Ribárszky Pál, Szirmay L. Árpád, Bárány Béla, Simkó Gyula, Huszerl József, Grosz Armin, özv. Horváth Dezsóné, Rosenfeld Adolf, Schönfeld Mihály, N. N. Silberstein Fűöp, Kohn Ignác 1—1 frt, Goldberger Ignacz, Scheiner Jakab, Buk Adolf, Schwarcz Mórné, Scheiner Jozsef, Wolfmann Jakab, Konczy Kamilló, 50—50 krt. — Fogadják ez uton az izr. négyelet hálás köszönetét.

— **Uj gyógyszerár** Csajkai Dezső budapesti gyógyszerész arra kérte a belügyminisztert, engedné meg neki, hogy városunkban egy harmadik gyógyszerárnyit nyithasson.

— **A szarvasi iparosok bálja**, mely a múlt héten lett megtartva kiünőn sikerült. Az első négyest 120 pár táncolta, ugyanarra, hogy az „Árpád” szálloda diszterme is szüknek mutatkozott. A leányok közül ott voltak: Szekera Mariska, Darida Mariska, Paraszt Jusztina és Mariska (Öcsöd), Pelyvan Mariska, Sapszki Zsuzsika, Fábrí Zsuzsika, Melis Annuska, Lancsa Annuska, Pómer Erzsike, Demcsák Mariska, Liffa Zsuzsika, Lipták Mariska, Czupra Annuska, Belopotoczki Mariska, Sárkány Zsuzsika, Mihalik Mariska, Lindenberger Etelka, Szvák Annuska, Szüle Mariska, Opauszky Annuska, Sörös Juliska, Szrnke Juliska, Kalmár Juliska, Csasztyan nővérek, Weber nővérek, Bányász nővérek, Gaál nővérek, Marschal nővérek, Ruzsicska nővérek, Nagy nővérek (Kondorosól) Medvegy nővérek, Lipoczki nővérek, Darida nővérek, Brachna Zsuzsika, Prievara Mariska, Danda Esztike, Podani Juliska, Darida nővérek, Opauszky Mariska, Andrási Juliska, Danda Annuska, Laukó Juliska, Szarka nővérek, Kriska Esztike, Sinkovicz Juczika, Andrási Zsuzsika, Müller nővérek stben. Felül fizettek: Nád-házi János 3 frt, Weisz Márkus 2 frt 50 kr. N. N. Weiczner Gábor, Bácskay és Lustig család 2 frt 20 kr. Römer Mihály, N. N. nővérek, Simon Károly 2—2 frt Szirmay L. Árpád, Medveczky József, özv. Kucsek Jánosné, Baginyi Pál, Grabenhofer János, 1 frt 20 krt. Popjak György, Szüle Kálmán, Sárkány Ferenczné, Szrnka János, Kenyeres Mihályné, Gaál Soma, Nagy Sándor, Harmati János, Komlóvszky Györgyné N. N. Gaal András 1—1 frt. Liska János, Szilva Tivadár, Grosz Mór, 70—70 krt, Bakay Sándor, Laukó Soma, Weber Ignác, id. Adamovics János, Pál Károly, Lifa Sámuel, Silberstein Fülöp, Danda Sámuel 50—50 krt. Forster Károly 40 krt. Tóth Mihály 30 krt. özv. Danda Mihályné, id. Marschal János, ifj. Marschal János 25—25 kr. Andrási Zsuzsika, Marcsék István, Marcsék Lajos, Konstantinovic N. Cser József T. N. N. N. N. Liska Sámuel, Rídegh János, Grosz Lampert, Ril N. Kunstai Mihály, N. N. Nemes N. Bontovics Elek, Danda Esztike, Husenyicza János, Kondacs Pál, Baginyi Endre, Ribárszky János, Majeresik Béla, Töröcsik József, Korindesz József, Gutyan Mihály, Simon, Lipták Mariska, Burgulya Mihály, Simon András, Burgulya

György, Czupra Annuska, Lukács Imre, Sárkány Zsuzsika, Mihalik Mariska, Szvák Annuska, Opauszky Lajos, Kalmár Juliska, Szloszjar János, Prevara Mariska, Ferenczi Mihály, Kis Soma, Szarka Gyula, Ribárszky Pál, Züsz N. (Kondoros), Pap Antal, Molnár Sámuelné, Arstein Ignác, Takos Lajos, Misk János, Bangya Géza, Kondacs Lajos, Dr. Pollák Béla, Schreiber Béla, Jeszenszky Frigyes, Kalmár György, Kasnyik János, Oszterland Gyula, Sinkovicz Juczika, özv. Kolárik Mihályné, Marschal Soma Janurik János, Trenovszky György, Brachna Pál, Ruzsicska György, Robitsek Soma, Manner N. N. N. 20—20 krt. Bevétel 315 frt 95 kr. kiadás 128 frt 21 kr. Maradvány 187 frt 74 kr.

— **Meghívó.** A Szarvasi Takarékpénztár f. évi márczius hó 4-én, este 7 órakor az Árpád szálloda disztermében Salacz Ferenc 25 éves igazgatói működésének évfordulója alkalmából, banquetet rendez, melyre Szarvas város polgárságát, ezennel a takarékpénztár igazgatósága tisztelettel meghívja. Aláírási ívek a Takarékpénztárban, Casinóban, Árpád szállodában, Iparos körben és a Népkörben vannak elhelyezve.

— **Nyilatkozat.** A „Szarvasi Lapok” című helybeli lap legutóbbi számában „Beküldetett” cím alatt egy újdonság írtott napvilágot, melynek czélja lenne a város lakosságát meggyőzni arról, hogy a rendőrség kötelességét nem teljesíti. A fővárosi napi lapok egy némelyikében napi rendben van az állami rendőrség tényeinek, bizony sokszor lapotlételnek való ócsárlása, s úgy látszik a cikkíró ezt akarta a mi sajtónkban is meghonosítani. Bátran hivatkozom azonban ugy az említett lap, mint a többi Szarvason megjelent lapok előbbi évfolyamaira, a melyekben a rendőrség ellen soha efféle kifogások nem tettek. A hivatkozott cikk azon állítása, hogy az aszfalt járdán türethetetlen állapotok vannak teljesen igaz, de hogy a rendőrség ne tenné meg a kötelességét a kihágásokkal szemben, az már nem felel meg a valóságnak, kérjük a tisztelt cikkíró urat közölje velünk azon uri ember nevét, kit az egyik rendőr állítólag azért akart bekísérni, mert rá mert huzni egyet a tyukszemét írtó taligatoló inasgyerekekre, s azon előkelő polgártárs nevét is, kinek pártját fogta arra nézve, hogy az aszfalton sétáltatta végig malaczeit. Vádoskodni nagyon könnyű dolog, de he is kell a vádat igazolni, mert másként csupán egy kellemes időtöltésnek tekinthető azon buzgalom, mellyel nekirent a cikkkező a rendőrségnek. Hogy a rendőrség boldogan mosolyog a járóelőkre azon tudatban, hogy fizetését felfogják emelni, ez szintén téves nézet, a mennyiben a képviselőtestület a vármegye erre vonatkozó határozatát megfelelőben s nagyon kétes, hogy a rendőrök megkapják-e a felettes hatóság által fizetéseknek felemelését? Hibák, mint mindenütt, ugy nálunk is megtörténhetnek, de azt bátran merem állítani, hogy rendőrségünk, minden tőle telhetőt megtesz arra nézve, hogy feladatát buzgón és lelkiismeretesen teljesítse. Bíró Imre rendőrbiztos.

— **Jószágveszedelem.** Orosháza határát, mint halljuk a földművelésügyi miniszter zár alá helyezte, mert a lovak között kiütött a takonykór.

— **Hirdetmény.** A törvényhatósági hálózatba bekapcsolt egyes távbeszélő előfizetők igen gyakran a kellőnél hosszabb ideig tartják a vezetékét lefoglalva s e miatt a többi előfizetőnek huzamosabb ideig várni kell. Egyrészt a község érdekeinek megóvása szempontjából, másrészt, hogy az esetleges panaszoknak elejét vegyem, Kereskedelemügyi m. kir. Miniszter uró Nagyméltóságának múlt év december hó 22-én 71725. szám alatt kelt magas rendelete alapján értesitem a távbeszélő hálózat előfizetőit, hogy mindazon esetekben, midőn két távbeszélő központhoz tartozó előfizetők, illetve nyilvános állomások beszélgetnek egymással s ehhez képest a központokat összekötő vezetéseket veszik igénybe, a beszélgetés 5 (öt) percznél tovább nem tarthat. Az ugyanazon központban kapcsolt előfizetők beszélgetési időtartama ezen intézkedés által nem érintetik. Nagyvárad, 1897. január 25. Schöpflin, s. k. posta-távírdá igazgató.

— **A quedlinburgi rápamagtermelés elzülése.** Sajátságos sorsra jutott a quedlinburgi piac, mely valaha híres volt takarmányrépa magjáról. A lefolyt évek nagy kereslete folytán beütött a reactió, a menyiben egyrészt a nagy túltermelés, másrészt a nagy nyeresékeségi vágy okozta, hogy e piacról kerülő rápamag jelenleg ugyszólván már veszedelem a gazdára nézve. Legutóbb egyik budapesti magúr H. I. árlap

jában leleplezi az eredeti quedinburgi plombbal ellátott répamagot, mely mint hiteles magvizsgáló állomás bizonylatával kimutatja nem egyéb mint quedinburgi plombbal ellátott szemét.

— **Menyasszonyok b. figyelmébe.** Egy menyassz. ruha fehér ottomán-selyemből, egy estélyi ruha sima vagy mintázott fekete merveilem-selyemből egy utazó-ruha valódi angol kelméből, egy pongyolaruha legújabb és legszebb színekben, minden a legutolsó párisi és berlini divat szerint elkészítve — 100 forintért — megrendelhető Weisz Samu hirneves confectió és divatáru üzletében, Budapest, VII. Kerepesi-ut 24.

— **T. olvasóinknak** ajánljuk Ehrentreu és Fuchs Testvérek gazdag butorraktárát (Budapest, Terez-körut 8 alapított 1871-ben) ahol ugy készpénzen, mint megbízható vagyoni viszonyok közt levők részletfizetésre is vásárolhatnak. Mindennemű butort képet, tükröt egyáltalán egész lakberendezéseket a legjutányosabb feltételek mellett. Árjegyzeket ingyen és bérmentve.

— **Chimay hercegnő fényképei.** Hihetetlen az az érdeklődés, mely Chimay hercegnő fényképei iránt különösen a külföld részéről nyilvánul. Erdélyi udvari fényképész Budapesten, kinél a hercegnő több állásban levette magát, halom-számra kapja ezen fényképekre a levélbeli és távirati megrendeléseket Németországból, Belgiumból; de különösen Párisból, a honnan egyetlen czég 2000 példányt reuóelt meg.

— **A nemzet vezére.** Most kaptuk épen az Ország Világ legutolsó számát. A kitünően szerkesztett hetilap sietett a hét aktualitásához megörökíteni s közli Apponyi Albert gróf menyasszonyának Meusdorff Klótild grófnőnek arczképét. Együtt érdekes dolgokat közöl a leendő „kurucz“ menyecskéről. A lap különben tele van érdekes elbeszélésekkel s versekkel, a mi nem is csoda, hisz a magyar irodalom kitünőségei mind mnnkatársai az Ország-Világnak. Együtt találjuk Ábrányi Emil, Perai Gyula, Colonel, Váradi Antal, Salamou Ödön, Buday László munkáit, vannak azután ezikkben benne Mészáros Imrétől, Pásztori Árpádtól, igen jó aktuális képek, sok arczkép, gbdzag rovatok stb. Az Ország-Világ előfizetési ára negyedévre 2 lrt, máttatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest V. Hold-utca 7. sz.

CSARNOK.

Ballada a jégről.

Figyeljete, örökké vidám, pajkos koboldjai a jégnek, akik prómes gallérokba bujva kezditek az iringálást a bággyadt fakó napsugár világánál. A kik kaczagtok nap nap után, ha végigsuhantok az Ó karján a jégtükrön, kaczagtok, ha elbuktok és havas lesz a ruhátok, kaczagtok ha dideregtek, fáztok, kaczagtok mindig...

Figyeljetek...!

* * *

Az nap igen ködös volt az idő. Kód borult a jégpályára, szürke fantómokká változtatva a suhanó párokat, diszkrét leplet borítva az indiszkrét bukásokra és okozva tetemes mennyiségű összeütközéseket, amelyeket amugy more patrió, minden bocsánatkérés nélkül, csengő hahotával bonyolítottak le az érdekelt felek.

És éppen a kód miatt hamar elszéledt este a jégcsalád, amikor megvillantak magas póznáikon a villamos lámpák, küzködve a köddel a melynek egy része misztikus, kékes párázatként fonódott üveggömbjeik köré.

És elvonultak mind, sietve, topogva, esörgetve a szijon lógó korcsolyáikat; elegáns asztragángalléros urak, czobolyprémes, hamis kis leányok, asszonyok, egymásután.

Es voltak sokan, akik élénken pertraktálták a Tercsi asszony ügyét. Ujra elmesélték egymásnak, hogy miként vált el az a bájos teremts az urától, akiről azt tartja a szálló ige, hogy korhely ember. Volt aki Tercsit dicsérte, hogy ott hagyta a haszontalant, de akadt olyan is — ilyen mindig akad, — aki a férjet vette védelmébe és különféle haszontalásokat iparkodott kisütni az asszonyról. Mindennek a tereferének pedig az adott jogczimet, hogy a Tercsi asszony ma

megjelent a jégen — egyedül és kegyetlenül adta a jókedvűt. Elemében volt; ragyogott a szeme, két piro^s orczája majd kicsattant az egészségtől és amint egyegy harátuójével végigsiklott a jégen, félig lehunyt szemekkel élvezve a repülés okozta kéjt, akadt egyszerre két-három kalandvágyó uriember, akinek a prómes bundája alatt megdobbant a szive és ész nélkül iramodott a szép asszony után.

Hogyne, hisz elvált a férjétől!...

És Tercsi kedves volt mindenikkel, osztogatta nyakrafőre bájos mosolyait, de akármelyik is ajánlotta fel neki, hogy haza kíséri, kereken visszautasította.

— Köszönöm nincs szükségem rá!

— De csak nem fog egyedül hazamenni?

— Nem tudom!... szólt jelentős mosollyal Tercsi asszony és trallázva siklott odább.

Aztán beállott az est és elszéledt a társaság. A jégsöprök átvették csendes birodalmukat és lassanként kihalt a pálya... már oltogatták a lámpákat.

Tercsi asszony az utolsó közt ment el. Egy darabig a többiekkel haladt, aztán egyszerre balra neki-vágott a hólepte mezőnek, amelynek léptén alig hagyta nyomot apró lábai. Sietve ment előre egy ködbe szomoruan pislogó petróleumlámpa felé. A mikor odaért a lámpaszlophoz támaszkodva — a férjét aki unatkozva bámult bele a szürkéségbe. Tercsi odalopdzott hozzá.

— Itt vagyok...

A férfi meghökken, aztán csendesen szólt.

— Hivatott nagyságos asszonyom és én megjelentem, daczára annak, hogy bírólilag szentesítve van a válásunk. Eljöttem, mert hivatott és mert én azt hiszem, hogy ezzel a kis udvariassággal tartozom egy asszonynak, aki két esztendeig volt a feleségem...

— Csak folytassa uram!

— Nincs mit folytatni nagyságos asszonyom; most már valószínűleg ön is tudta, hogy a mi boldogságunk az ön szüleinek lett áldozatává és hogy én — a kisebb dolgokat leszámítva — ártatlan vagyok.

— Tudom! felelt Tercsi — s éppen ezért hivatam.

— Hajlandó ön engem hazakísérni?

— Ezor örömmel, nagyságos asszonyom.

És elindultak. Néhány lépést haladtak egymás karján szótlanul: aztán Tercsi hirtelen megállott, meg-rántotta a volt férje karját és így szólt:

— Szeret ön még engem uram?

— Szeretem nagyságos asszonyom...

— Hát akkor csókoljon meg itt tüstént! De azonnal csókoljon meg mert fázik az ajakam, fázik az egész lényem és eleped a lelkem egy csókért... csókoljon meg — és toppant egyet a piczi lábával.

— Komolyan mondja ezt?

— Igen. Csókolj meg!

És a férfi ott, a hólepte mező kö epén, a kód diszkrét lepte alatt magához szorította az asszonyt és annak didergő ajkára hosszú, édes csókot nyomott, a melytől niucs fagyott lélek amely fel nem engedett volna.

Aztán eltűntek a ködben messzo, messze és a kíváncsi ifjak akik a lábnyomok után indulva kémleltek Tercsi után csak két lassan mozgó szilhouettet láttak, a mely mindinkább kisebbedve beleolvadt a lilaszürke messzeségbe...

A szerkesztésért felelős: SÁMUEL ADOLF.

HIRDETÉSEK.

330 vk. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a budapesti kir. keresk. és váltó törvényszék 15907/96 számú végzése által Andrényi és Vasadi budapesti czég javára Szikes Antal szarvasi lakos ellen 68 frt 58 kr. tőke, ennek 1895 évi december hó 15-ik napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 36 frt 65 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólilag lefoglalt és 800 frtra becsült nyomdai gépek és felszerelvényekből álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 8315/96 P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán 36 frt 65 kr. hátrálékos költség és jár. erejéig a helyszínen, vagyis Szarvason Beliczey-utca 4. sz. alatt leendő eszközlésére 1897-ik év február hó 15-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifzetendő.

Kelt Szarvason, 1897. évi január hó 27-ik napján.

Holcsy Arnold.
kir. bír. végrehajtó

Ekegyártásra külön szakosztály.

Első magyar gazdasági gépgyár részvény-társulat

Gőzcseplőink

a tökéletesség legmagasabb fokán állanak

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára
mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes
gazdasági gépeket gyártja.

Részletes árjegyzékkel és szakbavágó felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Kérjük minden kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni, készséggel adunk kimerítő és felvilágosító választ.

C z i m:

Első magyar gazdasági gépgyár részvény-társulat
B U D A P E S T E N.

Különlegességek borkészítési gépekben,

Czimre ügyelni tessenk.

HIRDETÉSEK

jutányos áron felvétetnek

A „SZARVAS ÉS VIDÉKE“ szerkesztőségében.

Beliczei-ut 11. szám.